

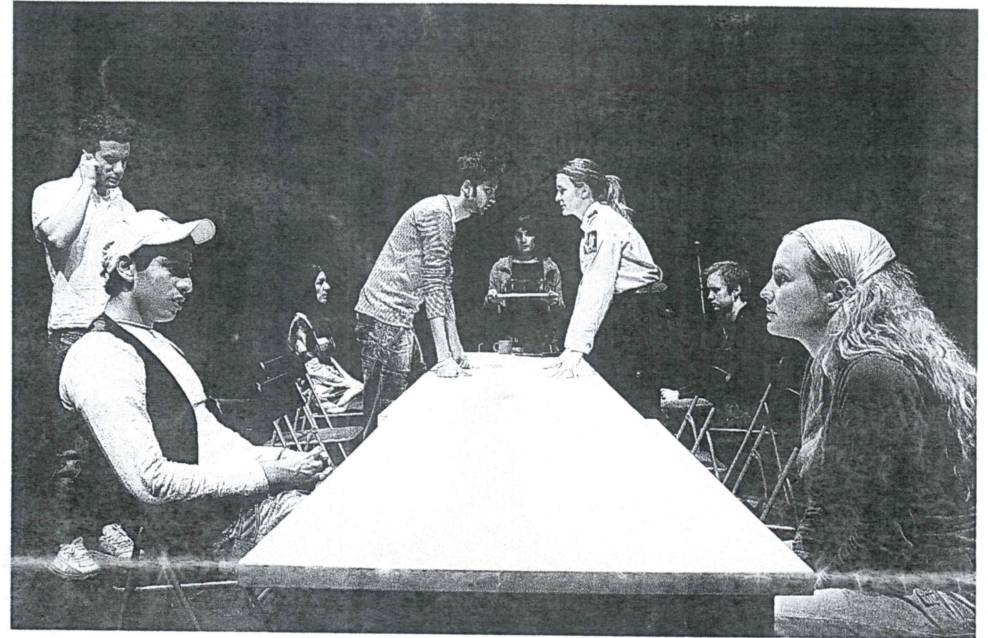
Til neste år er det 'Mangfoldsår'. Nå er vi er i 2007, og vi mener det er på høy tid at det gjenspeiles i teatret at vi lever i en flerkulturell virkelighet. Teater er et bra medium for å gjøre mennesker mer oppmerksomme på hverandre.

Det lages lite teater om ungdom, hvor ungdom kan kjenne igjen sine egne problemstillinger, eller hvor voksne kan kjenne igjen hvordan det var å være ung.

I HVA SKJEDDE FEMTE MAI møter vi fem ungdommer som ugjenkallelig er blitt del av en ung kvinnes død. Vi bruker det tilspissede avhøret til å belyse friksjonen som kan oppstå mellom mennesker med ulik kulturell bakgrunn og ulike verdisyn. Historien vår viser det sørgelige utfallet av fem ungdommers frykt for å havne utenfor.

Vi oppfordrer til å tenke nytt rundt fordommene vi har i møte med det fremmede.

God fornøyelse!
Tiril Pharo.

HVA SKJEDDE FEMTE MAI

Idé: Tiril Pharo
Tekst: Liv Heløe
Regi: Jon Tombre

Musikk: Andreas Lyngstad
Lyd: Andreas Lyngstad
Lys: Kenneth Jordhøy
Teaterpedagogisk konsulent: Tove Ilsaas
Koordinator: Ingvild Søderlind

I rollene:

Ejaz: David Reza Adampour, Darja: Sara Baban, Jano: Buzhan Baban, Anja:, Line Heie Hallem, Ejaz: Ayaz Hussain, Sindre: Bartek Kaminski, Siv: Tiril Pharo, Neeli: Anita Uberoi.

Takk til:

Mari Moen

Toni Usman

Helle Solberg, lærer på Hersleb Skole

Kristina Vinden og hennes dramaklasse på Hersleb skole

Marit Hallen og jentegruppa på Torshov

Camilla Eeg, konsulent i Prosjektlaboratoriet

Assad Siddique

Anne Ryg

Kyrre Hellum

Silje Færavaag

Ester Marie Myrvang Grenersen

Geir Thomassen

Lasse Valdal

Forestillingen er støttet av:

Norsk Kulturråd, Prosjektlaboratoriet, Fond for Utøvende Kunstnere,
Fond for Lyd og Bilde, Fritt ord, Den Kulturelle Skolesekken

Hva skjedde femte mai

Det har tatt fire år å lage denne forestillingen. Prosessen har hatt mange svinger.

Jeg mottok Kunstnerstipend i 2003. Jeg ville skape et mer involverende teater enn det jeg til da hadde vært en del av. Jeg leste en hel del. Jeg leste en artikkel av sosialantropolog Inger Lise Lien om 'Ære, vold og kulturell endring i Oslo indre øst'. Hun påpeker blant annet at "når etnisk norsk ungdom kommer i mindretall i flerkulturelle miljøer, adapterer de flertallets verdier når det gjelder for eksempel maskulinitet, ære og repekt."

Det kunne ihvertfall ikke være kjedelig. Jeg hadde til da aldri sett flerkulturell ungdoms virkelighet i Norge vist på teater.

Jeg tok kontakt med dramatiker Liv Heløe som jeg synes har så bra humor. Hun sa seg umiddelbart interessert.

Vi knyttet til oss dramaturg Mari Moen, som kom rett fra tysk teater.

Vi gjorde reasearch. Vi var på Hersleb Skole og vi snakket med Toni Usman om norskpakistansk kultur.

Liv skrev flere versjoner og tiden var inne for å finne en instruktør. Jon Tombre tente på stoffet og vi tente på ham.

Forestillingen trengte skuespillere. Hvor finner man unge skuespillere med minorietsbakgrunn i Norge? De blir ikke kasta etter deg på gata. Vi holdt audition.

Gjengen vi har endt opp med har svært ulik bakgrunn; noen har jobbet masse med teater, andre ingenting. Det har krevet både åpenhet og ydmykhet fra ensemble og regissør.

Vi har gått mange runder mellom prosjektleder, regissør og dramatiker. Prosjektstruktur er en utfordring. Hvem tar hvilke avgjørelser – når slipper dramatikerens stykket? Insisterer vi på de riktige tingene? Har vi gått oss vill? Det er krevende å ikke ha noe apparat rundt seg og selv måtte være pådriver, kritiker, motor, støttespiller, drømmer og økonomisk ansvarlig.